

Iulie

Otilia Cazimir

De după dealuri arse și trudite,
Înaltă creste albe nori de plumb.
S-adună-n iarbă umbre încâlcite
Și, aspru, geme vântul prin porumb.

Câmpia de paragină și scrum
Întinde brațe lungi de colb în drum,
Apoi își strânge sufletu-n păduri,
Căscând în râpi dogoritoare guri...

Dar norii sterpi coboară-n depărtare,
Și-abia vibrează dincolo de zare
Un tunet lung, cu prăbușiri de stâncă...
Iar soarele s-arată alb și mat,

Și-ntâia rază de lumină pare
Un fulger mort, ce rățăcește încă
Pe câmpul prăfuit și resemnat.